

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
 अथर्मो धर्मतायाति स्वामी चेद्धर्मिको भवेत् ॥ स्वामिनो गुणदोषाभ्यां भृत्याः स्युर्नात्र संशयः ॥ ३३ ॥ दुष्टं राजानमासाद्य तास्ते नयान्प ॥ एतमर्थं महाबाहो
 नारदो वेदतत्त्ववित् ॥ ३४ ॥ आत्मा पराधात्पुत्रास्ते विनष्टाः पृथिवीपते ॥ मातान् शोचस्व राजेन्द्र न हि शोके स्ति कारणं ॥ ३५ ॥ न हिते पांडवाः स्वल्पमपराध्यंति भा
 रता ॥ पुत्रास्तव दुरात्मानो यैरियं घातिता मही ॥ ३६ ॥ नारदे न च भद्रं ते पूर्वमेव न संशयः ॥ युधिष्ठिरस्य समितौ राजसूये निवेदितं ॥ ३७ ॥ पांडवाः कौरवाः सर्वे समासा
 द्य परस्परं ॥ न भविष्यंति कौंतेय यत्ते कृत्यं तदा चर ॥ ३८ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदा शोचं तं पांडवाः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं देवगुह्यं सनातनं ॥ ३९ ॥ कथं तेशो कना
 शः स्यात्प्राणेषु च दया प्रभो ॥ स्नेहश्च पांडुपुत्रेषु ज्ञात्वा दैवकृतं विधिं ॥ ४० ॥ एष चार्थो महाबाहो पूर्वमेव मया श्रुतः ॥ कथितो धर्म राजस्य राजसूये कृतूत्तमे ॥ ४१ ॥
 यतितं धर्मपुत्रेण मया गुह्ये निवेदिते ॥ अविग्रहे कौरवाणां दैवं तु बलवत्तरं ॥ ४२ ॥ अनतिक्रमणी यो हि विधीराजन्कथं च न ॥ कृतांतस्य तु भूतेन स्यात्तवरेण चरेण
 च ॥ ४३ ॥ भवान्धर्मपरो यत्र बुद्धिः श्रेष्ठश्च भारत ॥ मुह्यते प्राणिनां ज्ञात्वा गतिं चा गतिमेव च ॥ ४४ ॥ त्वां तु शोकेन संतप्तं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञात्वा युधिष्ठि
 रोरजा प्राणानपि परित्यजेत् ॥ ४५ ॥ कृपालुर्नित्यशोवीरस्ति र्ग्यो निगतेष्वपि ॥ सकथं त्वयि राजेन्द्र कृपां नैव करिष्यति ॥ ४६ ॥ मम चैव निरयोगेन विधेः श्राप्य
 निवर्तनात् ॥ पांडवानां च कारुण्यात्प्राणान्धारय भारत ॥ ४७ ॥ एवं ते वर्तमानस्य लोके कीर्तिर्भविष्यति ॥ धर्मार्थः सुमहांस्तात तं स्याच्च तपश्चिरात् ॥ ४८ ॥ पुत्र
 शोके संसृत्य न ह्यनुतां ज्वलितं यथा ॥ प्रज्ञां भसामहाभागं निर्वापय न उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा तस्य वचनं व्यासस्यामिते तेजसः ॥ मु
 हूर्तं समनुध्याय नृतराष्ट्रोभ्यभाषत ॥ ५० ॥ महता शोकजालेन प्रणुन्नोऽस्मि द्विजोत्तम ॥ नात्मानमवबुध्यामि मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ ५१ ॥ इदं तु वचनं श्रुत्वा तव
 देवनिर्गो गजं ॥ धारयिष्याम्यहं प्राणान्घटिष्ये न तु शोचितुं ॥ ५२ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः सत्यवती सुतः ॥ धृतराष्ट्रस्य राजेन्द्र तत्रैवांतरधीयत ॥ ५३ ॥ इ
 ति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिक प० धृतराष्ट्रविशोककरणे अष्टमोऽध्यायः ॥ ६॥
 जनमेजय उवाच ॥ गते भगवति व्यासे धृतराष्ट्रो मही
 पतिः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षते न मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ तथैव कौरवो राजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः ॥ २ ॥ अश्वत्थामः श्रुतं कर्म शा
 पश्चान्योन्यकारितः ॥ दत्तांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः ॥ ३ ॥

भारतभाबदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ गते इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥